

den som den foreslaaede, vil det i mangfoldige og maaffee i de fleste Communer bevirke megen Misforholdelse. Naar man fastholder den ærede Forslagsstillers § 3, hvorefter de, som hidtil have været valgberettigede og valgbare i Communerne, komme til at vælge Fleertallet, nemlig den større Halvdeel, da vil Forandringen i det hidtil Bestaaende blive simpel og let. Man vil vel ikke paastaae, at der har været nogen Fare hidtil ved, at Valgretten er gaaet saa langt ned som til en Tønde Harikorn, og naar der ingen Fare har været hidtil derved, hvorledes kan der saa opstaae Fare derved, at de nuværende Vælgere for Fremtiden vælge den større Halvdeel. Den ærede Minister bemærkede med Hensyn til Majoritetens Forslag til § 3, at det var kun den første Gang, at en saadan Valgmaade vilde forarsage endeel Bryderi, men jeg troer, det vil blive Tilfældet, hvergang der skal forfattes Lister; thi det vil variere bestandig i de forskjellige Communer med denne Fjertedeel af de høist Bessattede. Jeg har her i det statistiske Tabelværk for een Communes Vedkommende udregnet, hvorledes dette vil stille sig, og det stiller sig nemlig saaledes, at nu for Tiden er der 61, som ere valgberettigede i Communen. Ved at vedtage denne Paragraph vil der under visse Tilfælde komme 100 Vælgere til, men det vil ogsaa meget variere; thi blandt disse 100 yder ikke Halvdelen af dem Bidrag til Communen, undtagen gennem Arbeide, og netop den vedkommende Commune har vedtaget, at disse skulle yde deres Arbeide gennem Sneekastning, altsaa naar det er i et Aar, hvor der ingen Sneekastning har været, saa kunne disse 50 ikke komme med, og har der derimod været Sneekastning, saa komme de med, det vil saaledes bestandig blive varierende. Det vil forekomme dem, som nu ere Vælgere, meget besynderligt, naar man vil sige: ja, Du har hidtil været Valger til at vælge alle Sogneforstanderskabsplasserne, nu skal Du kun have Valgret til at vælge den mindre Halvdeel, men din Nabo han betaler 8 p mere til Communen, han skal have denne Ret, men næste Aar kan Loddet ogsaa træffe ham. Det er altså compliceret, og jeg troer virkelig meget urigtigt. Jeg er ogsaa bleven besværet i denne min Ansøelse derved, at jeg i

forrige Aar, da der var Sandsynlighed for, at en saadan Lov vilde udfomme, i flere Communer erfarede, at der var en stor Uvillie mod hele dette System. Det er disse Grunde, som have bevæget mig til at holde fast ved den ærede Forslagsstillers Forslag, idet jeg ikke formaaer at indsee, at der er den ringeste Fare i nogensomhelst Retning ved at vedtage det, men at det vil vække megen Uvillie og Misnøie, naar man gaaer ind paa en saadan compliceret Beregningsmaade som den, der er foreslaaet af Fleertallet.

Ordføreren: Jeg troer dog at maatte forvare Majoriteteten imod forskjellige Vittringer, der ere fremsatte af den ærede Forslagsstiller af denne Lov. Fleertallet er virkelig ikke „bange“ for det, som den ærede Forslagsstiller meente, at det var bange for; Fleertallet har i Betænkningen ligesom ogsaa jeg, da jeg første Gang havde Ordet, erklæret, at vi med Hensyn til Sagen, i og for sig, vare enige med den ærede Forslagsstiller. Udtalelserne om Banghed og Uengjælske for de mindre Formuende kunne derfor slet ikke ramme Fleertallet. Sagen ligger ganske kortelig for saaledes: ønsker Rigsdagen at faae en saadan Lov om Sogneforstanderskabernes og Amtsrådernes Sammensætning og Valg, som den efter Fleertallets Forslag vil blive, ud i nuværende Session, eller ønsker den at vente? Det er Spørgsmaalene, derimellem maa ethvert Medlem vælge, og derefter rette sin Afstemning; jeg troer ikke, at det nyiter ved enhver Paragraph for sig at drøfte, om Lovforslaget er ønskeligt i og for sig eller ikke. Dersom man vil spørge mig, om jeg heller vil have Loven ud, saaledes som den formodentlig nu vil blive vedtagen, eller om jeg vil vente, saa ligger allerede Svaret deri, at jeg har været med at stille det Endringsforslag, som nu forhandles. Dersom Nogen kunde komme og sige mig: naar Du venter 1 eller 2 Aar, kan Du faae en langt bedre Lov, og jeg med Sikkerhed kunde stole derpaa, saa var det en anden Sag, saa vilde jeg nærmere overveie, hvad jeg vilde gjøre; men der er Ingen, der kan forstikke mig om, at jeg, naar jeg venter i 2, ja 3 Aar, vil kunne faae Loven bedre, end jeg kan faae den nuværende. Det er dette Hensyn, som gjør, at jeg holder paa